

Rotlle núm. 36/06
Causa núm. 014-5/04
Sentència núm. 10-07
Ponent M.I. Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL

S E N T È N C I A

Magistrats M.I. Srs.
Josep Maria PIJUAN CANADELL
Marie CONTE
Yves PICOD

Andorra la Vella, a quinze de març de dos mil set.

En el recurs d'apel·lació interposat per la Lletrada Núria G.V. en defensa i representació de Jordi C. L. contra la sentència de data 3 de gener de 2006 dictada pel M. Iltre. Tribunal de Corts en la Causa i Rotlle de referència, per un delictes de robatori amb intimidació i contravenció penal de lesions doloses. Sent part recorreguda el Ministeri fiscal així com Sofia G.T. en defensa i representació de Mokhtar Z. T.. Els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent el M. Iltre. Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el Tribunal de Corts dictà sentència en data 3 de gener de 2006, amb la següent part dispositiva : "FALLEM : que, hem de condemnar i condemnem als acusats Jordi C. i Mokhtar Z. T., com responsables penalment, en concepte d'autors d'un delictes major de robatori amb intimidació i de la contravenció penal de lesions doloses amb la concurrència de la circumstància agreujant de reincidència:

- Jordi C. L., a la pena de DOS ANYS DE PRESÓ, dels quals SIS MESOS A EFECTUAR EN SEMI-LLIBERTAT i LA RESTA CONDICIONAL QUALIFICADA A JUSTIFICAR OCUPACIÓ LABORAL i INDEMNITZAR AL Sr. Daniel O. durant 18 mesos.

- Mokhtar Z. T., a la pena D'UN ANY DE PRESÓ CONDICIONAL QUALIFICADA A JUSTIFICAR OCUPACIÓ LABORAL I INDEMNITZAR A LA VÍCTIMA Sr. O. durant 18 mesos i ambdós al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil, els condemnem a indemnitzar al Sr. Daniel O.R. la quantitat de SEIXANTA-CINC (65€) EUROS."

II.-RESULTANT: Que la sentència es recolza en els següents fets que declaren provats en el seu primer Resultant : "RESULTANT : són fets provats i així es declara que, en data 6 de desembre del 2.003 vers les 4 hores, el processat Mokhtar Z. T. nascut el 19 de maig de 1.975, de nacionalitat marroquina i condemnat per sentència del Tribunal de Corts de data 2 de novembre de 1.993, com autor responsable d'un delictes de robatori, es trobava juntament amb el també processat Jordi C. L., nascut el 23 de maig de 1.973, de nacionalitat andorrana i condemnat per sentències del Tribunal de Corts de dates 7 d'abril de 1.990, com autor responsable d'un delictes de robatori, 30 d'octubre de 1.993, com autor responsable d'un delictes d'apropiació indeguda, 6 de desembre del 2.002, com autor responsable d'un delictes major de robatori i del Tribunal de Batlles de dates 23 d'abril de

1.991, com autor responsable d'un delict de conducció de vehicle automòbil sota la influència de begudes alcohòliques i una contravenció penal de conducció il·legal, 30 d'abril de 1.999, com autor responsable d'un delict menor de furt d'ús de vehicle amb resultat de danys i de furt amb abús de confiança i contravenció penal d'estafa i conducció il·legal, 21 de setembre de 1.993, com autor responsable d'un delict menor d'estafa, 31 de març del 2.003, com autor responsable d'un delict menor d'estafa a hotel, van interpel·lar a Daniel O.R. que caminava tot sol per l'avinguda Meritxell d'Andorra la Vella a l'alçada, entre els centres comercials Hiper-Andorra i Zara, i van intimidar-lo que anaven a matar-lo, exigint-li els diners que tingués, començant a regirar-li les butxaques prenent-li tots dos, la quantitat de 65 euros que O. portava a sobre. Finalment els dos processats van parar d'agredir a O. quan va passar una patrulla de Policia a proximitat del lloc.

A rel de l'agressió, en O. patí lesions amb un temps de curació de 8 dies segons l'informe mèdic-forense final."

III.-RESULTANT: que la Defensa de l'acusat Jordi C. L. ha formulat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència, recurs que fonamenta en la manca de prova dels fets imputats al seu defensat, per la qual cosa la sentència apel·lada infringiria el dret fonamental a la presumpció d'innocència, ja que entén que la declaració del Sr. O. no es suficient com a prova per fonamentar la condemna de l'acusat Jordi C. L. tota vegada que dit senyor no va comparèixer en l'acte del judici oral. En tot cas, el recurs es limita a la condemna de l'acusat Jordi C. L. com autor d'un delict major de robatori amb intimidació, tota vegada que el mateix acusat té confessada la seva participació i reconeguda la seva culpabilitat pel que fa a la contravenció penal de lesions doloses per la que també fou condemnat en la sentència apel·lada. I un segon motiu del recurs, formulat amb caràcter subsidiari, fa referència a la vulneració del principi de igualtat davant la llei pel fet de que la pena imposada a l'acusat Jordi C. L. és molt més greu que la que ha estat imposada a l'altre acusat, malgrat la igualtat establerta en la sentència apel·lada en quan al

grau de participació i a les circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal.

IV.-RESULTANT: que en el present recurs ha comparegut el Ministeri Fiscal oposant-se al recurs per entendre que hi ha hagut prova com ha estat les declaracions del perjudicat Daniel O.. Diu el Ministeri Fiscal que el senyor Daniel O. "va comparèixer davant del Tribunal de Corts on va mantenir les seves anteriors declaracions sense cap contradicció i amb coherència. Respecte de la pena que li ha estat imposada a l'acusat Jordi C. el Ministeri Fiscal considera que també procedeix la confirmació de la sentència per considerar la pena imposada ajustada a Dret ateses les seves circumstàncies personals, de manera rellevant la seva condició de multi-reincident.

També ha comparegut la Defensa de l'acusat Mokhtar Z. T. qui va manifestar-se plenament d'acord amb la sentència dictada pel Tribunal de Corts.

V.- RESULTANT: s'accepten els fets declarats provats en la sentència apel·lada si bé amb la modificació següent: es suprimeix la frase "i van intimidar-lo que anaven a matar-lo, exigint-li els diners que tingués, començant a regirar-li les butxaques prenent-li tots dos, la quantitat de 65 euros que O. portava a sobre. Finament els dos processats van parar d'agredir a O. quan va passar una patrulla de Policia a proximitat del lloc" i es substitueix per la frase "i van començar a colpejar-lo fins que varen veure que una patrulla del Servei de Policia passava per les proximitats".

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: que el primer motiu del recurs es fonamenta en la manca de prova dels fets imputats a

l'acusat Jordi C. L. pel que fa tant sol a la participació d'aquest acusat en el delictes major de robatori, doncs entén la part apel·lant que la declaració de la víctima Sr. O. no es suficient com a prova per fonamentar la condemna pel delictes major de robatori amb intimidació ja que ni va declarar en l'acte del judici oral ni la seva anterior declaració feta a la Batllia va poder ser sotmesa a contradicció per la Defensa del mateix acusat tota vegada que el lletrat defensor ni va estar-hi present, ni hi podia ser-hi ja que no fou convocat.

Cal dir que és cert, com es diu en l'escrit del recurs, que el Sr. O. no va comparèixer en l'acte del judici oral, i així resulta clarament de la lectura de l'acte del judici en la que també s'hi fa constar que es donà lectura a la declaració del Sr. O. feta a la Batllia, i en aquesta declaració, que obra al foli 67, si bé la víctima va explicar haver estat objecte d'un robatori, no hi va ser present el lletrat de l'acusat Jordi C. L., ni va ser-hi convocat, per la qual cosa a la Defensa d'aquest acusat no li va ser donada l'oportunitat de sotmetre a efectiva contradicció el testimoni del Sr. O., ni en dit acte ni en l'acte del judici oral. No podem, doncs, compartir la consideració que el Tribunal de Corts expressa en la seva sentència, en el segon Considerant, de que "l'absència de la víctima el dia de la vista oral no té cap conseqüència al valor de la prova constituïda per la lectura de la denúncia i declaració de la víctima". Ben al contrari, la manca de declaració de la víctima en l'acte del judici oral fa que la seva declaració feta durant la instrucció en absència del lletrat defensor de l'apel·lant Jordi C. L. no pugui constituir prova de càrrec suficient per desvirtuar el dret fonamental a la presumpció d'innocència, si més no, no pot valer com a única prova de càrrec per a fonamentar la condemna pel delictes major de robatori, en absència de tota altra prova, doncs en tot moment els dos acusats han negat haver-li exigit al Sr. O. que els donés els diners u objecte de valor que duia, ni haver-li pres els diners, sinó que tant sols li demanaren foc i després discutiren, donant-li cops.

L'article 6.3 d) de la Convenció Europea per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, vigent al Principat des de la seva ratificació en data 22 de desembre de 1995, diu que tot

acusat té dret, especialment, a interrogar o a fer interrogar els testimonis de càrrec i a obtenir la convocatòria i l'interrogatori dels testimonis de descàrrec en les mateixes condicions que els testimonis de càrrec.

La Sentència del Tribunal Europeu de Drets Humans d'Estrasburg (Secció 1^a), de 27 de febrer del 2001 (Cas Lucà contra Itàlia) estableix que els elements de prova han de ser presentats, en principi, davant de l'acusat en audiència pública, en debat contradictori, i que si bé aquest principi té excepcions, la norma general és que els apartats 1 y 3 d) de l'article 6 exigeixen concedir a l'acusat l'ocasió adequada i suficient de respondre a un testimoni en contra seu i interrogar-lo (ap. 39). La mateixa Sentència diu que els drets de la Defensa es troben limitats de manera incompatible amb les garanties de l'article 6 quan una condemna es basa, únicament o de manera important, en declaracions fetes per una persona a la que l'acusat no ha pogut interrogar o fer interrogar ni durant la fase de la instrucció ni durant el judici oral (ap.40). En sentit similar s'han pronunciat la Sentència de 19 de febrer del 1991 en el Cas Isgrò contra Italia, en el seu ap.34, i la més recent Sentència de 10 de novembre del 2005 (Secció 3^a) en el Cas Bocos-Cuesta contra Holanda, ap. 68.

En l'esmentada Sentència de 27 de febrer del 2001 el Tribunal Europeu va considerar que el demandant no va gaudir d'un procés degut, havent-hi violació de l'article 6 apartats 1 y 3. d), en un cas en que els Tribunals del país demandat varen condemnar al demandat basant-se exclusivament en declaracions fetes en contra seu per qui ni el demandant ni el seu advocat varen tenir, en cap moment del procediment, la possibilitat d'interrogar. En el present cas, el Tribunal de Corts ha basat la condemna dels acusats pel delictes major de robatori amb intimidació, tant de apel·lant Jordi C. L. com també de l'altre acusat que no va recórrer la sentència, Mokhtar Z. T., en la sola prova de les declaracions de la víctima Sr. O. "que són reiterades davant la Policia i del Batlle instructor", i en ambdós casos es tracta de declaracions fetes sense haver-li estat donada a la Defensa dels acusats la possibilitat d'intervenir-hi i interrogar al testimoni, per això les declaracions incriminatòries de la víctima Sr. O., pel que fa a la imputació del delictes major de robatori amb intimidació, no han estat sotmeses a

contradicció i, per tant, no poden valer com a prova de càrrec única per fonamentar la condemna pel definit delictes major, d'acord amb l'esmentada doctrina del Tribunal Europeu de Drets Humans dictada en interpretació de l'article 6 apartats 1 y 3.d) de la Convenció Europea.

Per tot el que s'ha exposat, procedeix estimar aquest primer motiu del recurs i revocar parcialment la sentència apel·lada en el sentit d'absoldre a l'acusat Jordi C. L. del delictes major de robatori amb intimidació pel que ha estat condemnat,

II.-CONSIDERANT: que, pel que fa al segon motiu del recurs, formulat amb caràcter subsidiari, de la presumpta vulneració del principi de igualtat per part del Tribunal de Corts degut a imposar a l'acusat Jordi C. L. una pena més greu que la que imposava a l'altre acusat malgrat, com al·lega la part apel·lant, la igualtat establerta en la sentència apel·lada en quan al grau de participació i a les circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal, cal dir que examinada la causa i els fets provats de la sentència apel·lada resulta plenament justificada la imposició de penes diferents a un i altre acusat. Tot i que a ambdós acusats els fou apreciada la concurrència de la circumstància agreujant de reincidència, no es pot passar per alt que mentre a l'acusat Mokhtar Z. T. li consta una sola anterior condemna per delictes major de robatori, que a més a més és de l'any 1993, a l'acusat Jordi C. L. li consten dues condemnes per delictes major de robatori, concretament una de l'any 1990 i l'altra més recent de l'any 2002, a més a més d'altres condemnes per delictes contra la propietat, com la condemna per sengles delictes menors de furt d'ús de vehicle i de furt amb abús de confiança de l'any 1992, la condemna per un delictes menor d'estafa de l'any 1993, la condemna per un delictes d'apropiació indeguda de l'any 1993 i la condemna per un delictes menor d'estafa a hotel de l'any 2003. Aquest caràcter de delinqüent multi reincident de l'acusat Jordi C. L. justifica abastament que li hagi estat imposada una pena superior a la que li fou imposada a l'altre l'acusat que, tot i ser reincident, únicament consta que hagi estat condemnant anteriorment per un sol delictes.

III.-CONSIDERANT: que per tot el que s'ha exposat, procedeix la revocació parcial de la sentència apel·lada, absolent l'acusat Jordi C. L. del delictes major de robatori amb intimidació i imposant-li per la contravenció penal de lesions doloses, la pena de quatre arrestos de cap de setmana.

IV.-CONSIDERANT: que, d'acord amb el que disposen els articles 174 i 175.1 del Codi de Procediment Penal, és declaren d'ofici les despeses processals causades en el recurs.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Estimar parcialment el recurs d'apel·lació interposat per la Defensa de l'acusat Jordi C. L. contra la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 3 de gener del 2006 en la causa TC-014-5/04.

2.- Revocar parcialment la sentència dictada pel Tribunal de Corts absolent l'acusat Jordi C. L. del delictes major de robatori amb intimidació i imposant-li, per la contravenció penal de lesions doloses, la pena de quatre arrestos de cap de setmana, confirmant la resta del pronunciaments de la sentència apel·lada.

3.- Declarar d'ofici les despeses processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.